

מסכת זבחים - פרק ח'

א. כל הזבחים שנתערבו באחד מן החטאות המתות¹ או שהזבחים התערבו בשור הנסקל - אפלו אחד ברבוא - ימותו כלם.

נתערבו בשור שנעבדה בו עברה באופנים הבאים: 1. או שהמית את האדם על פי עד אחד או על פי הבעלים. 2. ברובע. 3. ובנרבע. 4. ובמקצה להקריבו לע"ז. 5. ובנעבד. 6. ובאתנן. 7. ובמחיר. 8. ובפלאים. 9. ובטרפה. 10. וביוצא דפן - כל הבהמות שבתערובת ירעו עד שישתאבו, וימכרו ויביא בדמי היפה שבהן מאותו המין.

קרבן שנתערב בחלין תמימים - ימכרו החלין לצריכי אותו המין.

ב. קדשים בקדשים מין במינו - זה יקרב לשם מי שהוא וזה יקרב לשם מי שהוא.

קדשים בקדשים מין בשאינו מינו - ירעו עד שישתאבו, וימכרו ויביא בדמי היפה שבהן ממין זה, ובדמי היפה שבהן ממין זה, ויפסיד המותר מביתו.

נתערבו בבכור ובמעשר - ירעו עד שישתאבו, ויאכלו כבכור וכמעשר.

הכל יכולין להתערב, חוץ מן החטאת שהיא פר או שעיר או כבשה ומן האשם שהוא רק כבש או איל.

ג. אשם שנתערב בשלמים שעבודת הדם שלהם שווה - ירעו עד שישתאבו.

רבי שמעון אומר: שניהם ישחטו בצפון, ויאכלו כחמור שבהן כדין האשם.

אמרו לו: אין מביאין קדשים לבית הפסול.

נתערבו חתיכות בחתיכות, קדשי קדשים בקדשים קלים הנאכלין ליום אחד בנאכלים לשני ימים - יאכלו כחמור שבהן.

ד. אברי חטאת שצריך לאוכלם שנתערבו באברי עולה שצריך להקטירם -

רבי אליעזר אומר: יתן את כל האברים למעלן, ורואה אני את בשר החטאת מלמעלן כאלו הוא עצים ולא כדין בשר.

וחכמים אומרים: תעבר צורתן ויצא לבית השרפה.

¹ החטאות המתות: 1. ולד חטאת. 2. תמורת חטאת. 3. מתו בעליה של החטאת. 4. נתכפרו הבעלים באחרת. 5. עברה שנתה.

ה. אברין באברי בעלי מומין -

רבי אליעזר אומר: אם קרב ראש אחד מהן לפני שנודע לו הספק - יקרבו כל הראשין מכיון שתולה שהראש של הבעל מום כבר הוקטר, כרעו של אחד מהן לפני שנודע לו הספק - יקרבו כל הכרעיים. וחקמים אומרים: אפלו קרבו כלם חוץ מאחד מהן - יצא לבית השרפה.

ו. דם שנתערב במים, אם יש בו מראה דם - כשר.

דם שנתערב בגין - רואין אותו כאלו הוא מים.

דם שנתערב בדם בהמה או בדם חיה - רואין אותו כאלו הוא מים.

רבי יהודה אומר: אין דם מבטל דם.

ז. דם שנתערב בדם פסולין - ישפך לאמה.

התערב הדם בדם תמצית - ישפך לאמה.

רבי אליעזר - מכשיר.

אם לא נמלך ונתן את הדם על המזבח - כשר.

ח. דם תמימים בדם בעלי מומים - ישפך לאמה.

כוס בכוסות -

רבי אליעזר אומר: אם קרב כוס אחד - יקרבו כל הכוסות כי תולים שהכוס הראשון שנקרב הוא הכוס עם דם הבעלי מומים.

וחקמים אומרים: אפלו קרבו כלם חוץ מאחד מהן - ישפך לאמה.

ט. הנתנין למטה שנתערבו בנתנין למעלה -

רבי אליעזר אומר: יתן למעלה, ורואה אני את הדמים שצריכים להיות התחתונים ונמצאים למעלה כאלו הן מים, ויחזור ויתן למטה.

וחקמים אומרים: ישפכו לאמה.

ואם לא נמלך ונתן על המזבח - כשר.

י. הנתנין מתנה אחת שנתערבו בנתנין במתנה אחת - ינתנו מתנה אחת.

הנתנין מתן ארבע שנתערבו במתן ארבע - ינתנו במתן ארבע.

הנתנין מתן ארבע במתנה אחת -

רבי אליעזר אומר: ינתנו במתן ארבע.

רבי יהושע אומר: ינתנו במתנה אחת.

אמר לו רבי אליעזר: והרי הוא עובר על כל תגרע כשנותן רק מתנה אחת.

אמר לו רבי יהושע: והרי הוא עובר על כל תוסוף כשנותן ארבע מתנות.

אמר לו רבי אליעזר: לא נאמר כל תוסוף אלא כשהוא בעצמו.

אמר לו רבי יהושע: לא נאמר כל תגרע אלא כשהוא בעצמו.

ועוד אמר רבי יהושע:

כשנתת - עברת על כל תוסוף ועשית מעשה בידך, וכשלא נתת - עברת על כל תגרע ולא עשית מעשה

בידך, ולכן עדיף שלא תתן ולא תעשה מעשה.

יא. דם חטאות הנתנין בפנים שנתערבו עם דם החטאות הנתנין בחוץ - ישפכו לאמה מכיוון שצריך

להקדים את דם הפנימיות וכשיכניס את דם החיצוניות לפניו יפסול את הדם.

נתן בחוץ וחזר ונתן בפנים - כשר.

בפנים וחזר ונתן בחוץ -

רבי עקיבא פוסל.

וחכמים מכשירים.

שהיה רבי עקיבא אומר: כל הדמים שנקנסו לכפר בהיכל - פסול.

וחכמים אומרים: חטאת בלבד.

רבי אליעזר אומר: אף האשם, שנאמר (ויקרא ז) כחטאת כאשם.

יב. חטאת שקבל דמה בשני כוסות ויצא אחד מהן לחוץ - הפנימי כשר.

חטאת שקיבל דמה בשתי כוסות ונקנס אחד מהן לפנים - רבי יוסי הגלילי מכשיר בכוס חיצון, ונחכמים

פוסלין.

אמר רבי יוסי הגלילי: מה אם במקום שהמחשבה פוסלת בחוץ - הקרבן פסול לא עשה את המשואר

כיוצא, מקום שאין המחשבה פוסלת בפנים - אינו דין שלא נעשה את המשואר כנקנס?

נְכַנֵּס לְכַפֵּר, אֵף עַל פִּי שֶׁלֹּא כָפַר -

פְּסוּל, דְּבַרְי רַבִּי אֶלְיעֶזֶר.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר: אֵין הַדָּם פְּסוּל אִלֵּא עַד שְׂיִכְפֹּר.

רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר: אִם הִכְנִיס שׁוֹגֵג - כָּשֶׁר.

כָּל הַדָּמִים הַפְּסוּלִין שֶׁנִּתְּנוּ עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ - לֹא הִרְצָה הַצִּיץ אֶלֶּא עַל הַטָּמֵא, שֶׁהַצִּיץ מְרַצָּה עַל

הַטָּמֵא, וְאֵינוֹ מְרַצָּה עַל הַיּוֹצֵא.